

Kiek ins, wat lett de Himmel so root!

Johann Beyer

Kiek ins, wat lett de Himmel so root!
Dat sünd de Engels, se backt dat Broot.
Se backt den Wiehnachtsmann sien Stuten
för all de lütten Leckersnuten.

Nu flink de Tellers ünner't Bett,
un leggt jo hen un weest recht nett!
De Sünnerklaus steiht vör de Döör;
de Wiehnachtsmann, de schickt em her.

Wat de Engels hebbt backt, dat schüllt ji probieren,
un smeckt dat goot, so höört se dat geern,
un de Wiehnachtsmann smunzelt: „Na backt man mehr!“
Och, wenn't doch man eerst Wiehnachten weer!

ins / eens - einst, mal

lett - erscheint, sieht aus

Stuten - süßes Gebäck, Lebkuchen

weest - Imperativ Plural von „wesen=sein“, seid

Sünnerklaus - Nikolaus

schüllt - Plural von „schüllen=sollen“